

La Caixa de Beneficència

per JORDI CANTÓ

III

ALTRÉ dels factors que més han contribuït a la necessitat de crear "La caixa de Beneficència i que, una volta creada, contribueix que siga necessari el seu funcionament, és, al meu entendre, *La desconeixença o oblit de la verdadera valor monetària del Títol de Metge.*

Els vius, els que hi veuen força més enllà del nas, ens han titllat que els metges dels temps actuals, havem convertit el *Sacerdoti* de la Medicina en un repugnant *Mercantilisme* de la Medicina.

Res més fals i com que no n'hi ha prou d'afirmar o negar(tractarem avui aquest tema lleig i potser fins fastigós; però que creiem de capitalíssima importància, per quant a la vegada que ens servirà per a demostració de la tesi que volem sostenir de *fer insertible* la caixa de beneficència, ens servirà també per a rebutjar el sobrenom de mercantilistes amb què el *vulgo-viu* o *sapiens* ens ha hatejat.

Segons l'article 67 de la vigent Instrucció General de Sanitat, *hom necessita, per a exercir la professió de Metge, el títol corresponent, essent castigades, segons el Codi penal, les transgressions i abusos...*

I bé, què vol dir que hom necessita el títol corresponent? Senzillament, que *Con arreglo a las leyes del Reino*, del ja esmentat article 67, ens havem de proveir primer d'aquell, mentre som estudiants, tan suspirat document per tal que, de conformitat amb la intensíssima legislació del país, ens sigui permès complir la importantíssima missió Sacerdotal i social als possessors d'aquell títol encomanada; ho i conferint-nos, des del mateix dia que n'entrem en la possessió, els *rimbombants* títol i categoria, nominals, de *Senyor* amb què amb excessiva perfídia ens solen anomenar les nostres amistats i clientela.

Començarem per demostrar el que ens interessa; per tant tractarem d'esbrinar quina és la

valor en venda i quina la valor en renda del títol de Licenciado en Medicina y Cirugía.

En l'article primer del Decret-Llei, publicat en la *Gaceta de Madrid* del dia 3 de gener últim, diu el Ministre de Finances: *Se entenderá por valor en venta, la suma de dinero por la que, en condiciones normales, se hallaría comprador para el inmueble.*

Així, doncs, si per una banda, no podem, *con arreglo a las leyes del Reino*, exercir sense estar en possessió del títol corresponent, i per l'altra, entrar en possessió d'aquest títol representa fer una sèrie de despeses en diner i temps, en bona conseqüència podrem arribar a establir una perfecta paritat entre el nostre títol de Metge i un immoble; resultant que el immoble (*títol*) que havem comprat a l'Estat, al preu i condicions a què ens l'ha fet pagar, té, en condicions normals, un determinat *valor en venta* o en compra que justipreciarem el més mínim que poguem, seguint, volgut company Dr. Monné, amb tota intenció el meu procediment de calcular amb excessiva moderació les despeses; de la mateixa manera que quan haig de calcular els ingressos, intencionadament, procuro caure en el vici contrari.

Per a fer més fàcil la comprensió del meu raonament i perquè més fàcilment puguin ésser comprovats els càlculs, per tots aquells qui dubtin d'aquesta *perogrullada*, suposarem, encara que aquesta suposició impliqui una rebaixa en el valor en compra o en venda del immoble títol, que el pare d'un estudiant cada any o curs acadèmic posa, al final de curs, totes les pessetes que ha esmerçat en l'educació superior del seu fill en una Caixa d'Estalvis i al interès compost del 3 %. Així resultarà que les pessetes gastades en el primer any de Batxillerat devengaran un interès, compost de 3 % durant 12 anys. Les esmerçades en el segon any, altre interès compost de 3 % durant 11 anys. Les del tercer curs